

149 SIRA NO'LU VERGİ USUL KANUNU GENEL TEBLİĞİ

Belge türü	Tebliğ
Kanun	VERGİ USUL KANUNU
Tebliğ grubu	VERGİ USUL KANUNU GENEL TEBLİĞLERİ
Sayı	17940
Tarih	26.01.1983
Sıra no	149

"4/1/1961 tarih ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu ile 215 sayılı Değerli Kağıtlar Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun" 2791 sayı ile 21/1/1983 tarihinde kabul edilmiş ve 22 Ocak 1983 tarih ve 17986 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.

Vergi Usul Kanununda 2791 sayılı Kanunla yapılan değişiklikler, amortismanlar ve yeniden değerlendirme hükümleri hariç olmak üzere dört grup halinde aşağıda açıklanmış bulunmaktadır.

I _ VERGİ USUL KANUNUNUN BİRİNCİ (VERGİLENDİRME) KİTABINDA YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER :

1. a) Bilindiği üzere, bugüne kadar yapılan uygulama gereğince re'sen tarh usulüne göre bir vergi tarh edilebilmesi için, ortada bir vergi inceleme raporu olsa bile 30 uncu madde hükmüne göre; vergiye tabi matrahın mutlaka takdir komisyonu marifetiyle takdir ve tesbit edilmesi gerekmekte idi.

Vergi Usul Kanunu'nun 30 uncu maddesinin birinci fıkrasında yapılan değişiklik ile; vergi inceleme elemanlarınca düzenlenen raporlar üzerine, re'sen vergi tarhı için takdir komisyonlarından karar alma zorunluluğu kaldırılmış ve raporda belirlenen matrah üzerinden vergi dairesince vergi tarhına imkan verilmiştir.

Bu nedenle, bundan böyle yetkililerce düzenlenecek olan vergi inceleme raporları üzerine yapılacak re'sen vergi tarhiyatı dolayısıyla artık takdir komisyonlarından karar alınması gerekmeyecektir.

Yalnız takdir komisyonları faaliyetlerine devam etmekte olduğundan, inceleme raporları dışındaki takdir işlemleri için herhalukarda takdir komisyonlarına başvurulacağı hususu gözden uzak tutulmamalıdır. Bunun dışında, inceleme elemanlarının tarhiyata dayanak teşkil edecek miktarı, düzenleyecekleri raporlarda mutlaka belirtmeleri gerekmektedir.

b) Öte yandan, Vergi Usul Kanunu'nun 30 uncu maddesinin dördüncü fıkrasında yapılan değişiklik ile de; fıkra hükmü, inceleme raporlarının takdir komisyonlarından geçirilmeyeceği hükmüne uygun şekle sokulmuş ve ayrıca, eskiden yalnızca gelir beyanına inhisar eden uygulama, bütün vergileri kapsar hale getirilmiştir.

2. 2791 sayılı Kanunun 2 nci maddesiyle 40 ıncı maddeye 4 numaralı bent eklenmiştir. Buna göre götürü usulde vergilendirilen mükelleflerin matrahlarının Bakanlar Kurulu Kararı ile artırılması halinde, götürü mükellefler için önceden takdir komisyonlarınca tesbit edilen kazançların, yeni takdirler yapılıncaya kadar artırılmasına imkan verilmiştir.

Esasen, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun mükerrer 123 üncü maddesi hükmüne göre götürü usulde vergiye tabi mükelleflerin götürü vergilendirme hadlerini üç katına kadar artırmaya Bakanlar Kurulu yetkili kılınmış bulunmaktadır. Nitekim bu hadler Bakanlar Kurulu'nun 31/12/1982 tarih ve 8/5860 sayılı kararıyla artırılmış olduğundan, takdir komisyonlarınca tesbit olunan her bir dereceye ait yıllık kazanç miktarlarına bu madde hükmü gereğince, yeni takdirler yapılıncaya kadar artış oranında ilave yapılması gerekmektedir.

3. 2791 sayılı Kanunun 3 üncü maddesiyle 2686 sayılı Kanunla değişik 112 nci maddenin 3 numaralı bendi yeniden düzenlenmiştir.

Yapılan bu düzenlemeye göre, bundan böyle ihtilaflarında haksız çıkan mükelleflerin, ihtilaflı kısmın kesinleşen ve ödenmemiş olan miktarı üzerinden ihtilafta geçen süreler için bir gecikme faizi ödemeleri gerekmektedir.

Maddede öngörülen gecikme faizi süresi, açılan dava mükellef aleyhine karara bağlandığı takdirde, dava açma süresinin son gününü takip eden, aybaşından, vergi mahkemesince verilen kararın tebliğ tarihine kadar; dava idare aleyhine karara bağlandığı takdirde ise, keza dava açma süresinin son gününü takip eden aybaşından, bölge idare mahkemesi veya Danıştay'ca mükellef aleyhine verilen kesin kararın tebliğ tarihine kadar olan süredir.

Fakat, mükellefler ihtilaf konusu yaptıkları vergileri davanın devamı sırasında herhangi bir tarihte ödedikleri takdirde gecikme faizinin uygulanacağı süre, dava açma süresinin son gününü takip eden ay başından başlamak

